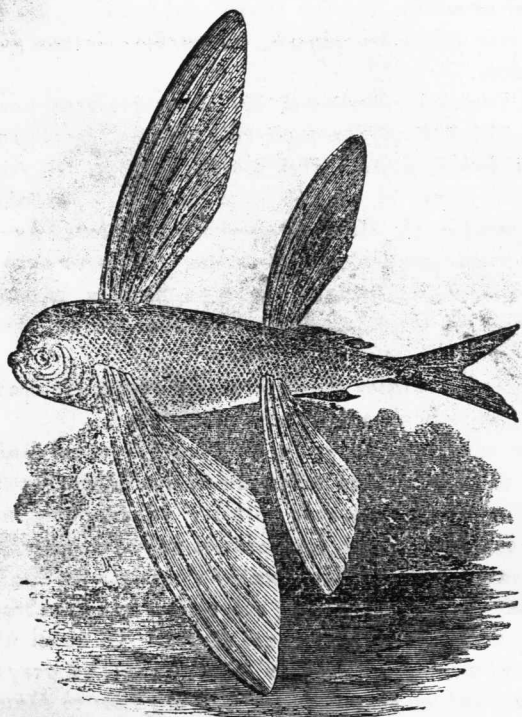

Ο ΠΤΗΝΟΙΧΘΥΣ.

ΟΙ ΠΤΗΝΟΙΧΘΥΣ είναι διαφόρων ειδῶν· και πλεονάζουσι μὲν εἰς τὰ τῆς διακεκαυμένης ζώνης θερμότερα πελάγη, εὐρίσκονται δὲ και εἰς τὴν Μεσόγειον και εἰς τὸν Ἀτλαντικόν.

Περὶ τῆς πτητικῆς δυνάμεως τῶν ἰχθύων τούτων ὠμίλησαν διάφορως διάφοροι παρατηρηταί· οἱ μὲν φρονοῦν ὅτι πετῶσι κατὰ τὸ ἀληθὲς νόημα τῆς λέξεως, — τούτεστι, τὸν ἀέρα κτυποῦντες μὲ τὰ μέλη των, — οἱ δὲ ὅτι τὰ μεγάλα των πτερύγια χρησιμεύουν ἀπλῶς νὰ τοὺς βαστάζωσιν ὀλίγον τι εἰς τὸν ἀέρα, ἀφοῦ ἐκ τοῦ ὕδατος ἀναπηδήσωσι τὴν τελευταίαν γνώμην δέχονται οἱ πλεῖστοι τῶν φυσικοῖστορικῶν, και ἀπὸ τοὺς παρατηρητὰς οἱ νεώτεροι. “ Ποτέ, ” λέγει περὶ τῶν ἰχθύων τούτων Ἄγγλος περιηγητὴς κατὰ τὴν Νεάν Νότιον Οὐαλλίαν, “ δὲν ἠμπόρεσα νὰ ἴδω ἐν καιρῷ τῆς πτήσεως τὸ ἐλάχιστον κτύπημα τῶν ἐπὶ τοῦ στήθους πτερυγίων· και ποτὲ δὲν παρτήρησα κανένα πετόμενον ὑπὲρ τὰ τρίακοντα δεῦτερα λεπτά μὲ τὸ ὠρολόγιον· τὸ μακρυνώτερον αὐτῶν πέταγμα εἶναι 250 ἴσως και 300 τεχνῶν. Συνήθως ὑψόνονται δύο μόνον ἢ τρεῖς πόδας ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ὕδατος· ἀλλὰ μ’ ἐτυχε νὰ ἴδω αὐτοὺς κτηδήσαντας εἰς πλοῖον 14 πόδας ὑψηλόν· εἶναι δὲ βέβαιο, ὅτι εἰσῆλθον και εἰς νῆα πολεμικὴν 20 ποδῶν ὕψους ἔχουσαν. Ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ ὑποθέτωμεν, ὅτι ἔχουσι τὴν δύναμιν τοῦ ἀνυψοῦσθαι εἰς τὸν ἀέρα ἀφοῦ ἐξέλθωσιν ἀπὸ τὸ φυσικὸν αὐτῶν στοιχείον· καθότι πολλάκις παρατηρῶν εἶδον αὐτοὺς πίπτοντας πολὺ κάτω τοῦ σημείου εἰς ὃ ἔφθασαν μὲ τὸ πρῶτον ἐκ τῆς θαλάσσης κτήδημα, ἀλλ’ οὐδὲ κανμίαν φοράν ἠμπόρεσα

νὰ παρατηρήσω ὅτι ἀνέβησαν ὑψηλότερα παρ’ ὅπου πρῶτον ἔφθασαν· κατ’ ἐμὴν γνώμην, τὸ ὕψος, εἰς ὃ ἀναβαίνουσι, κρῖνεται ἀπὸ τὴν ὀρμὴν τοῦ πρῶτου κτηδήματος, τὸ ὁποῖον κάμνουσι ὅταν ἐξέρχονται τοῦ φυσικοῦ αὐτῶν στοιχείου.”

Ἐκ τῶν προηγουμένων, και ἐξ ἄλλων διαφόρων περιγραφῶν, συμπεραίνομεν ὅτι τὸ κτήδημα μόνον δὲν ἀρκεῖ ὥστε νὰ ἀναβιβάσῃ τὸν ἰχθύν εἰς 14 και 20 ποδῶν ὕψος. Ἄν τῶντι δὲν δύνανται νὰ πετάξωσι, (τούτο δὲ φαίνεται ἀπὸ ἀκριβῆ ἐξέτασιν τῆς κατασκευῆς και θέσεως τῶν πτερυγίων), πιθανόν ὅτι κάποτε ὠφελοῦνται ἀπὸ τὸν ἀνεμὸν, και οὕτως ἐφαρμόζουσι τὰ πτερύγια των, ὥστε νὰ ἀνυψόνωνται ὑπ’ αὐτοῦ.

Τοὺς πεταμένους ἰχθύς και εἰς τὸ ἴδιον αὐτῶν στοιχείον καταδιώκουσι πάμπολλα ἰχθύων γένη, και εἰς τὸν ἀέρα προσβάλλουσι λάροι παντοειδεῖς. Ἐνίοτε παρατηρεῖ ὁ ναύτης κοπάδια τῶν ἰχθύων τούτων ἡσυχῶς τὸν δρόμον αὐτῶν ἐξακολουθοῦντα· αἰφνης δὲ ὁ δελφίν, ἢ ἄλλος μέγας τύραννος τοῦ πελάγους, ὡς βέλος τὰ ὕδατα διασχίζων, προβαίνει κατ’ αὐτῶν· ὅσον τάχιστα φεύγουν ἐντρομοὶ οἱ πτηνοῖχθῦς, ἐξοπῖσω δὲ κατεπίγεται τὸ ἀκάματον τέρας· ἤδη πλησιάζει, ἤδη προστοιμάζεται ν’ ἀρπάσῃ τοὺς τελευταίους· ὡς ἐμπόδιον φυγῆς νομίζει τὰ μακρὰ των πτερύγια ὁ θωρῶν· ἀλλὰ διὰ μιᾶς σηκόνονται ὡς ὄρνεις ἀπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης, θαμβόνοσι τοὺς ὀφθαλμοὺς μὲ τὴν λάμψιν τῶν πτερυγίων, και ἀφίνουσι μακρὰν ὀπισθεν τὸν διώκτην. Βραχὺ ὅμως εἶναι τὸ πέταγμα τῶν πεταμένων ἰχθύων. Ξηραίνονται εἰς τὸν ἥλιον, και πνιγόμενοι ὑπὸ τοῦ ἀέρος, δὲν ἀρκοῦν νὰ βυθισθῶσιν εἰς τὸ στοιχείον τῆς γενέσεώς των· πάλιν δ’ ἀναγκάζονται νὰ πετάξωσι, και πάλιν εἰς τὰ ὕδατα νὰ προσφύγωσιν, ἕωσού ἢ ἀπνηδημένοι νὰ πέσωσι θῦμα εἰς τὸν νικητὴν, ἢ κατακράτος νὰ ματαιώσωσι τοὺς ἀγῶνας τοῦ θνητῶδους ἔχθρου των. Ἀλλὰ φεῦ! οὐδ’ εἰς τὸν ἀέρα μένει πάντοτε ἀσφαλῆς ὁ ἄθλιος πτηνοῖχθῦς· ἐκεῖ ἄλλοι ἔχθροὶ τὸν περιμένουν· ἀρπακτικὰ ὄρνεα, εἰς τὸν οὐρανὸν ἀγρύππων περιπλέοντα, πίπτουσι κατ’ αὐτοῦ, και σπανίως ἀποτυγχάνουν.

Φαίνεται ὅμως, ὅτι πολλάκις οἱ περιέργοι οὔτοι ἰχθύες ἐξέρχονται εἰς τὸν ἀέρα και ὅταν οὐδεὶς ἐχθρὸς αὐτοὺς καταδιώκῃ, ἀπὸ μόνην τῆς ἀπολαύσεως τὴν ἐπιθυμίαν ὀρμώμενοι. Τρώγουσι δὲ κοινῶς θαλασσίουσ σκώληκας και ἰχθύδια. Ἰὸ εἶδος, τοῦ ὁποίου τὴν εἰκόνα προεξάξαμεν, εὐρίσκεται εἰς τὰ Ἰνδικὰ πελάγη και μεταξὺ τῶν τροπικῶν. Κατὰ τὸ σχῆμα ὁμοιάζει ὀλίγον τὴν Ἀρίγγαν, ἀλλὰ τὸ ῥύγχος του εἶναι βραχὺ και ἀπότομον. Ὅλον τὸ μῆκος τοῦ ἐνώπιόν μας πτηνοῖχθῦς εἶναι ἐνὸς ποδὸς και ἑπτὰ δακτύλων, ἔχει δὲ χρῶμα ἀργυροειδὲς μελάγχροινον ὑπεράνω, και ὠχρὸν κοκκινωπὸν κίτρινον ὑποκάτω.

Ἰῆρας, ἐπὶν μὲν ἀπῆ, πᾶς εὐχεται ἦν δὲ ποτ’ ἔλθῃ,
Μέμφεται· ἔστι δ’ αἰεὶ κρείσσον, ὀφειλόμενον.